KURTULUŞ YOLU

bossada zulüm

komando - polis - vali patron sınıfının ve onların iktidarının baskı aracıdır

İşçi sınıfının haklarını aramada gösterdiği uyanıklılık, giriştiği bilinçli hareketler, patron sınıfı iktidarını telâşa düşürmüştür. Bu uyanışı nerede ve ne şekilde olursa olsun durdurmak, ezmek istemektedir. Bu isteğini gerçekleştirmek için de işçilerin karşısına kaba kuvvetle, silâhla çıkmaktadır. Haziran Genel Direnmesi'nden, Gıslaved'ten sonra Bossa'da da aynı yola başvurulmuştur. Patron sınıfı iktidarı Bossa'da işçi sınıfının en tabiî hakkı olan Sendika Seçme Özgürlüğünün karşısına silâh zoruyla dikilmiştir. İşçi sınıfının Anayasamızca teminat altına alınan sendika seçme özgürlükleri bu yolla çiğnenmeye kalkışılmıştır. Bunun için işçilerin karşısına önce satılık sendika Teksif'in kiralık zorbaları çıkartılmıştır. Açıkça polisin himayesinde saldıran bu uşakları işçiler püskürtünce, bu defa polis fabrika duvarlarını buldozerlerle yıkarak içeriye girmiş ve işçilere hunharca saldırmıştır. Bombalar, tabancalar patlamış, yakalanan işçiler tek tek kıyasıya dövülmüşlerdir. Polis tarafından dövülen işçilerin yaraları genellikle başlarındadır. 18 yaşında bir işçinin kafatası çatlamış, bir işçinin çene kemiği kırılmıştır. Polis göz altına aldığı işçilere işkence yaparak, istediği şekilde ifade imzalatana kadar fecî şekilde dövmüştür. 60 işçinin nerede oldukları bilinmemektedir. Saldırıyı takiben 150' den fazla işçi işten atılmıştır. Tutuklananların sayısı kabarmaktadır. İşçiler üzerinde polisin ve Teksif'in kiralık adamlarının baskıları yoğun bir şekilde devam etmektedir.

Kaba kuvvete başvurmakla, işçi sınıfının azmini, yenilmez gücünü kıracaklarını, işçileri sindireceklerini sanan patron sınıfı iktidarı yanılmaktadır. Bütün baskılara rağmen işçi sınıfı hareketleri İstanbul'dan sonra Adana'da gelişip güçlenmiştir. Zonguldak'ta işçi hareketleri başlamak üzeredir. İşçi sınıfı genel greve doğru yürümektedir. İşçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesi böylelikle gitgide hızlanıp güçlenecektir. Tarihin akışı bu yöndedir. Bu akışı durdurmaya ise kimsenin gücü yetmeyecektir. İşçi sınıfının uyanışını, güçlenişini, ne dayak, ne silâh zoru önleyebilir. İşçiler gerekirse kavgaları için ölmesini bilirler, bildiler. Ama haklı kavgalarından bir an olsun vazgeçmediler, vazgeçmeyeceklerdir de. Patron sınıfı iktidarı ve onların uşakları ise, işçi sınıfına ettiklerinin hesabını er geç vermek zorunda kalacaklardır.

BAŞYAZI

Kurtuluş Yolu Sosyalist Devrim Yoludur

Türkiye'de kapitalizmin en önemli merkezi olan İstanbul'da eğlence yerlerinde çalışan işçilerin, sendika geçme hürriyetleri hiç yoktur. İş kolunda iki sendika vardır. Bu sendikalardan Marmara Oleis Sendikası'nın tamamen sarı, işbirlikçi bir sendika olduğunu örneklerle belirteceğim. İki ay kadar önce Yeniköy'de Turizm Bankası tarafından yapılıp, hizmete açılan, Charlton Oteline çalışmak için müracaat eden bir işçi arkadaşımıza, önce Oleis sendikasına üye olması, ondan sonra işe alınacağı bildirilmekte ve sendikadan üye olduğuna dair yazılı belge istenmektedir.

İşverenlerin menfaat aracı olan bu sarı sendikanın yirmi senelik bir geçmişi olduğu halde, şimdiye kadar bir sinemada grev yapmıştır. İşçi arkadaşlarımın ve işçi sınıfımızın yirmi senelik geçmişi olan sendikanın ne kadar satılmış, ne kadar işbirlikçi, ne kadar sarı olduğunu bilmelerinde fayda vardır. Bu sendika yapmış olduğu toplu sözleşmeyi bile uygulamaz. Yine bir örnek verelim: İstanbul burjuvalarının eğlence yerlerinden biri olan Kervansaray Gazinosu'nda bu sarı sendikanın temsilcisi olmasına rağmen, işçi arkadaşlarına ihanet etmeyen Mustafa Şengül arkadaşımız, yapılmış olan toplu sözleşmenin tam olarak uygulanması için, sendikaya giderek, iş yerimizde olan aksaklıkları bildirdiği zaman, sendika hemen arkasında iş yerine telefon ederek, Mustafa Şengül geldi diye işverenle işbirliği yapmaktaydı. Sonra oyun devam etti Mustafa Şengül'ü işten çıkartmak için. İşverenle işbirliği yapan sendika iş yerinde bazı arkadaşlardan işveren vekillerinin baskısıyla imza toplayarak, Mustafa Şengül'ü temsilcilikten düşürmeye çalıştılar. İş yerinde temsilcilik seçimi yapılınca, Mustafa Şengül arkadaşımız büyük bir çoğunlukla tekrar temsilci seçildi. Bu sefer de sendika ve işveren vekilleri başka bir oyun düşündüler. Son çareyi de Amerikan emperyalizminin Türkiyemiz'deki sömürme şirketi olan Mobiol'in muhasebe müdürü Şükrü Konuk isimli şahısla işbirliği yapmada buldular. Mobilol Şirketi'nin Kervansaray Gazinosu'nda her gün öğlen yemeği vardır. Mustafa Şengül arkadaş da servis garsonudur. Bir gün öğlen yemeğinde Şükrü Konuk soğuk bira istemiştir. Mustafa Şengül arkadaşın, müessese müdüriyeti tarafından büfelerin kapatıldığını soğuk bira bulunmadığını belirtmesi üzerine, bu emperyalist ajan hemen müdüriyete çıkarak «Bu garson bana hakaret etti, bira istedim yok dedi» diyerek şikayet etmiştir. Müdür bey aşağıya inip «sen nasıl soğuk bira yok dersin» diyor ve «Sen bizim müessesenin zararına çalışıyorsun» diyerek, arkadaşım Mustafa Şengül'e hakaret ediyor ve kovuyor. Arkadaşın işine son verdiklerini haber aldığım zaman, olaya iş yeri baş temsilcisi olarak müdahale ettim. Arkadaşımla birlikte müdüriyete çıktık. «Siz müessese müdürü olarak büfelerin açılmasını yasakladınız. Müşteri soğuk bira istediği zaman, herhangi bir garson arkadaşın ne yapması gerektiğini sorduğumuzda, bizlere haber vereceksiniz diye söylendi. Ya siz burada yoksanız o zaman ne yapacağız» diye sorduğumuzda, müdürün arkadaşım Mustafa Şengül'e «Seni işten atıyoruz aç herif, açlıktan gebereceksin» diye hakaretiyle karşılaştık. Baş temsilci olarak durumu sendikaya bildireceğim dediğim zaman, müdür bey, «Ben sendika ile anlaştım, nereye giderseniz gidin» dedi. Sendikaya gittiğimiz zaman, orada bulunan yetkili sendikacı işveren vekilleriyle görüşeceğini söyledi. Bir hafta sonra tekrar sendikaya uğradığımız zaman «Mustafa sen temsilcilik tazminatından vaz geç, sana ne alabilirsek kârdır» dediler. Mustafa Şengül arkadaş da «Hiç bir kuruş almayacağım ve işveren vekillerini mahkemeye vereceğim» deyince ne yaparsan yap dediler. Biz de devrimci bir avukatla mahkemeye baş vurunca, işveren vekillerinin etekleri tutuştu. Arkadaşa «sana 20 bin lira verelim, davandan vazgeç» dediler. Mustafa Şengül arkadaş vaz geçmeyeceğini söylüyor. Adil bir mahkeme kararı bekliyoruz. Savaşımız işyerimize devrimci bir sendika getirene kadar devam edecek. Amacımız biz işçilerden yana bir düzen kurmak olacaktır. Kurtuluşumuz buna bağlıdır ve Kurtuluş Yolu Sosyalist Devrim yoludur.

HÜSEYİN BAKIRCI
Kervansaray Baştemsilcisi

Kurtuluş Yolu Gazetesi Rami — İstanbul

Gazetenizin her sayısını alıyoruz. Memnuniyetle kabulümüzdür. Kurtuluş Yolu, Türkiye proleteryasının yolunu parlak bir yıldız gibi aydınlatmaktadır. Aydınlığı daim olsun.

Akhisarlı Sosyalist Devrimciler olarak bu başarınızı kutlarız. Başarılarımızın sonsuz olması, biz Türkiye proleterlerinin el ele, omuz omuza, ya MEZAR'a, ya İKTİDARA sloganıyla gerçekleşecektir.

Selâmlar

Akhisar İlçe Yönetim Kurulu Üyesi
Mustafa Taşkıran

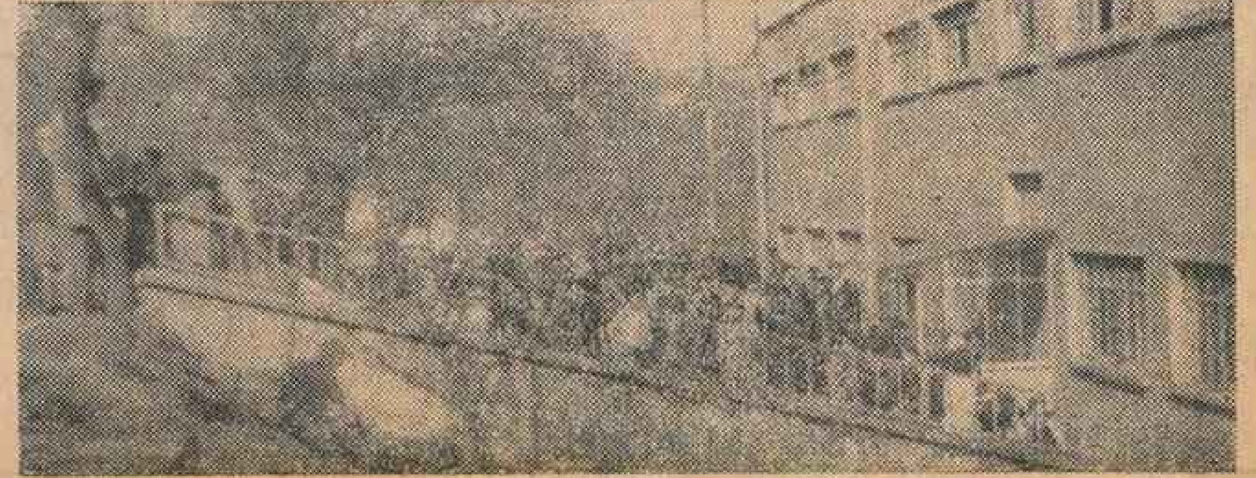
A. Rıza Kaner — Mehmet Övendereli
Mustafa Ali — Ziya Yaşar
Enver Gören

---

burjuva

Sen
Alın teri dökenleri hor
görmektesin
Ve sen ki tüm yoksul halkları
Sömürüp ezmektesin
Sen ki ey burjuva düzeni
Sen ki yoksulluk kutsaldır
İnsanları
Zengin ve yoksul eden
Tanrıdır demektesin
Sen ki ey burjuva düzeni
Sen iyi bil ki şunu
Çarkların arasında ezdiğin
insanları
Kırmaktalar ve kıracaklar
Bu korkunç dişleri
Ve sen yıkıldıktan sonra
Hiç bir toprağı çiğnemeyecek
Emperyalist çizmeleri
Sen ki hey burjuva düzeni
Bütün dünyada yıkılmaya
mahkumsun
Ben senin son yıkılacağın
Güne kadar
Sağ kalırsam şayet
Senin yok oluşuna hiç
şaşmayacağım
Aksine çıkık kamburumla
Seni yıkanları
Avuçlarım çatlayıncaya kadar
Alkışlayacağım

HÜSEYİN TEKER
Trikotaj İşçisi

Pilma Tudor'da işe alınmak için bekleyen işçiler.

PİLMA TUDORDAKİ İŞSİZLER

25.10.1970 ile 3.11.1970 tarihleri arasında, Kağıthane'deki Pilma Tudor Fabrikası'na işçi alınacağı bildirildi. Ve bu tarihten itibaren fabrikanın önünü işsizler ordusu doldurdu. Bu işsiz arkadaşların çoğu işe alınabilmek torpil yaptırmak için yarış ediyorlardı. Fabrikaya torpilsiz girilemeyeceğini biliyorlardı. Hepsi yağışlı soğuk günlerde fabrika önünde beklediler. Fakat işsiz arkadaşlar boşuna bekliyorlardı. Çünkü onlara sıra gelinceye kadar belediyenin en yetkili kişileri geldiler, tanıdıklarını işe sokmak için. Ondan sonra, karakolun çavuşları onlara isim verdiler. Hatta duyduğuma göre kaymakamlıktan dahi işçi gönderilmiş. Bu ileri gelenlerin tanıdıkları dururken kimsesi olmayanı işe alırlar mı? İş ve işçi bulma kurumları ne niçin kurulmuştur? Zaten bu kapitalist düzende hiç bir kuruluş biz işçiler yararına çalışmaz. Hep iktidardaki patronlar yararına ve onların torpilleri için çalışır. Bunu Pilma Tudor'da bir kere daha gördük, bir kere daha düşündük.

ASIM YILMAZ
Rabak Fabrikasında
İşçi

Anayasa Nerede?

Biz otobüs biletçileri, İstanbul halkının gerekli seyahatini temin etmekle gösterdiğimiz hizmetin karşılığında sık sık kötü muamelelere maruz kalmaktayız. Yolcusundan küfür işitmek, dayak yemekten, mahalle bekçisinin tabanca çekmesine kadar. Sivil polisin hakaretinden dolayı davacı olan otobüs biletçisinin müracaatını yaptığı karakol polisleri tarafından, meslekdaşlarının prestijini korumak için baskıyla davasından vaz geçirmeye kadar. Karşılaştığımız bu türlü olaylar saymakla bitmez. Geçenlerde, idaremiz amirlerinden bir kontrol görevini yaparak, minübüs şoförünün İETT otobüs kalkış durağından yolcu almasına engel oluyor. Çıkan münakaşada kontrol tartaklanınca biletçi bir arkadaşımız da olaya müdahale ediyor ve yaralanarak, polise gidiyor. Olaydan minübüs cemiyet başkanı haberdar ediliyor ve barışma teklifi yapılıyor. Fakat biletçinin yediği yumruk darbesinden burun kemiğinde çatlak husule geldiğinden barışmayı kabul etmiyor. Yine, bir yolcu, ineceği durağı kendi ihmali eseri olarak kaçırması üzerine biletçiye görevini yapamayacak duruma getirene kadar hakaret ediyor. Ve biletçinin ve otobüsün numarasını tesbit ediyor. Hadise Kozyatağı Karakolu sınırları içinde olduğu halde, yolcu Erenköy Komiserine yakınlığından yararlanarak biletçiyi Erenköy Karakolu'na çağırttırıyor. Biletçi arkadaşımız çok iyi bir tesadüf ki karakola idareden bir kontrolle gönderiliyor. Yoksa belli ki, biletçi arkadaşımız olayla ilgisi bulunmayan bir karakola dayak yedirtmek için çağırılmıştı.

Bu gibi olaylar nereye kadar gidecektir? Vatandaşın can güvenliğini Anayasamız teminat altında almamış mıdır? Bu gibi kanun dışı olaylar, baskılar karşısında susmaya devam edecek miyiz? Yoksa birlik ve beraberliğimizi sağlayıp, her türlü kanunsuzluğa karşı direnecek miyiz?

NOT : Burun kemiği çatlayan arkadaşımızın resmini de gönderiyorum.

İSMAİL BİLYACIOĞLU
İETT Hareket İşçisi

Burun kemiği çatlayan biletçi arkadaşımız

---

işçilerin ümit kaynağı devrimci sendİka

Adana'da işçiler devrimci sendikaya akın akın kaydoluyorlar. Tarsus'da 16.10.1970 gününden beri grevde bulunan Basma Fabrikası işçileri, hâlâ grevlerini sürdürmekte olup, greve bu gün başlamış gibi istekli ve ümitlidirler. DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in 6.11.1970 günü Tarsus'a geleceği duyulur duyulmaz Tarsus'lu işçiler grev yerinde son yılların en büyük kalabalığını meydana getirdiler. Kemal Türkler'in grev yerindeki konuşması işçiler ve halk tarafından dakikalarca alkışlandı. Toplantıdan sonra iktidarın adamlarınca işçilere göz dağı verilmek istendi. 12 sendikacı adliyeye çıkarılıp, kanunsuz yürüyüşten tutuklattırılmak istendi. Bunun üzerine adliyenin içi dışı, her tarafı Tarsuslular tarafından hınca hınç dolduruldu. Hakim, şahit polisleri dinledikten sonra sendikacıları suçsuz görüp salıverdi. İşçiler ve halkın sevinci bir bayram havasına dönüştü. Devrimci Sendikanın devrimci işçileri 23 günlük greve dün başlamış gibi arzulu, istekli şekilde devam ediyorlar.

AHMET DURAN ŞATAF
Tarsus

Gıslaved'te polis kurşunu ile öldürülen işçi Hüseyin Çapkan

GISLAVED OLAYI VE ÖLDÜRÜLEN KARDEŞİMİZ HÜSEYİN ÇAPKAN

Ekim ayı içinde, Haziran Genel Direnmesi sırasında işe gelmedikleri iddiasıyla 5 günlük yövmiyelerini kesmek isteyen patronu protesto etmek için Gıslaved işçileri oturma grevi yaptılar. Ama karşılarında bul dozerlerle duvarları yıkıp fabrikaya giren polisi buldular. Diğer fabrikalardaki işçilerin yardıma gelmelerini önlemek için komandolar yolları tutmuşlardı. Polisin saldırısı sırasında işçiler tabanca kurşunlarıyla, cop darbeleriyle yaralandılar. İşçi kardeşimiz Hüseyin Çapkan da polis kurşunu ile can verdi. Gıslaved işçileri oturma grevi yapıyorlardı. Patron sınıfının buna bile tahammülü yoktu. Ezilmeliydi bu hareket. Ezmeye geldiler. Yıktılar, dövdüler, öldürdüler. Ama ezemeyecekleri bir şey vardı; İşçi sınıfının uyanışı, gücü. Gıslaved için için kaynıyor şimdi.

Kimdi polis kurşunu ile öldürülen yiğit kardeşimiz Hüseyin Çapkan?

1914'de Silistre'de doğmuştu. Gencecik bir delikanlı iken, gencecik bir kızla sevişip evlenmişlerdi. 1938 de göç edip Silivri'de yerleşmişlerdi. 20 sene önce İstanbul'a gelip Gıslaved'e işçi olarak girmişti. 20 yıllık Gıslaved işçisiydi Hüseyin Çapkan. Postabaşılık yapıyordu. Ama aldığı ücret geçinmelerine yetmiyordu. 4 çocukları vardı. Karısı da çalışmaya başlamıştı.

Çikvasvili'de işçilik yapıyordu. Halen de orada çalışmaktadır. Büyük oğulları Altınyıldız'da işçilik yapmaktadır. Bir atölyede çalışan küçük oğulları ise Hüseyin Çapkan'ın ölümünde işe gitmediği gerekçesi ile işten çıkarılmıştır. Şimdi Lastik - İş Sendikası Çapkan ailesine yardım yapmaktadır.

Kendilerine zar zor 3 odalı bir ev yapmışlardı. Kendisi, karısı, çocukları işçiydiler. Emeklerini satarak geçimlerini sağlıyorlardı. Kendi hallerinde bir aileydiler. Evine, karısına, çocuklarına bağlıydı Hüseyin Çapkan. Ve işçiydi. Dürüsttü. Sınıfının kavgasına yürekten inanıyordu. Sınıfı için savaşıyordu. Yiğitti. Savaşarak öldü. Polis kurşunu ile öldürüldü. Yiğit işçi kardeşimiz Hüseyin Çapkan, işçi sınıfı tarihine gömüldü. Orada yaşamaya, saygıyla anılmaya devam edecek.

paktaşda işgal

Patron sınıfı iktidarı, işçi sınıfının canlı, dinamik ve bilinçli uyanışını nasıl bastırabileceğini arayıp duruyor. Yüzde yüz emrinde bulunan sarı sendikalara işçileri kaydetmekle, toplu sözleşmeleri sarı sendikalarla yapmakla bu uyanışın önüne geçmeye çalışıyor. Bunu beceremeyince de elindeki tek silaha, kaba kuvvete başvuruyor. Haziran Genel Direnmesi'nde de böyle yaptı. Ama uyanışı durduramadı. Gıslaved'ten, Bossa'dan sonra Paktaş Fabrikasında da aynı metodu kullandı.

Paktaş Fabrikası işçileri geçtiğimiz hafta topyekûn satılık sendika Türk - İş'ten ayrılıp DİSK'e geçtiler. Patron ise kendi adamlarından başkasını kabul etmiyordu sendika olarak. İşçiler diledikleri sendikanın kendilerini temsil etmesi için direndiler. Fabrikayı işgal etiler. Patron sınıfı ise işçilerin üzerine polis ve jandarma gönderip fabrikayı zorla boşalttırdı. İşçileri suça teşvik iddiaları ile tutuklamalar başladı. Ama işçi sınıfının karşısına silah zoruyla çıkmakla, uyanışın önüne geçilemez. İşçi sınıfının gücü silah zoruyla alt edilemez. Patron sınıfının aldanışı işte burada. Paktaş Fabrikası işçileri, patron sınıfına bu aldanışını gösterecek, haklarını mutlaka elde edeceklerdir.

TARSUS BASMA FABRİKASI

Tarsus Basma Fabrikası'nda çalışan 600'ü aşkın işçinin grevi otuzuncu gününde. İşçiler grevlerini DİSK'e bağlı Tüm - İş Sendikası ile beraber yürütüyorlar. Grev hakem kurulunun ücretlerde ve sosyal haklarda işçilere tanıdığı hakların dahi işveren tarafından kabul edilmemesi üzerine başlatılmıştı. Kasım ayı başında DİSK Genel Başkanı Tarsus'a gitti, ve grev yerinde işçilerle konuştu. Patron sınıfının adamları grevci işçileri yıldırmak için, toplantıdan sonra tutuklamalara girişmek istediler. Ama başaramadılar. Basma Fabrikası işçileri bütün baskılara rağmen grevlerini azimle sürdürüyorlar. Haklı davalarını mutlaka kazanacaklar. Ve bu direnişleri ile işçi sınıfımızın bilinçli kavgasına bir halka daha ekleyeceklerdir.

SAMSUN AZOT SANAYİİ

Samsun Azot Sanayii tesislerinde çalışan 340 işçi oturma grevi yapıyor. İşçiler toplu sözleşme hükümlerinin uygulanmasını ve Ekim başından beri alamadıkları aylıklarının verilmesini istiyorlar. Oturma grevi ile başlayan direnişimiz bir ihtardır diyorlar.. İstekleri kabul edilmezse, direnişlerini başka biçimlerde de sürdüreceklerini söylüyorlar.

BELEDİYE İŞÇİLERİ

İstanbul'da Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde çalışan 800 işçi geçen hafta iş başı yapmayarak direnişe başlamışlardır. Direniş sebebi, müdürlüğe bağlı 6 bin işçinin dört ay önce imzalanan toplu sözleşme farklarını ve Ekim aylıklarını alamamış olmalarıdır. İlk ağızda direnişe başlayan işçiler hareketleri bir sonuç vermezse, 6 bin işçi birden direneceklerini söylemektedirler.

Sakarya'da da Belediye'de çalışan 245 işçi maaşlarını alamadıkları için greve başladılar. İşçiler haklarını alana kadar grevlerini sürdürüp, şehrin çöplerini kaldırmayacaklar.

BEREC'TE OTURMA GREVİ

Gaziosmanpaşa'da bulunan Berec Pil ve Batarya Fabrikası'nda çalışan bini aşkın işçi, geçen hafta oturma grevi yaptılar. Temsilcilerinin haksız yere içten çıkarılmasını protesto etmek ve yeniden işe alınmasını sağlamaktı grevlerinin sebebi. İsteklerini gerçekleştirince grevlerine son verdiler.

KISA — KISA — KISA — KISA

— Demir Döküm Fabrikası'nın 2200 işçisi sendikaları Maden - İş ile beraber grev kararı aldılar.

— Petrol Ofisin Hüseyin Bayrak'a ait Sirkeci ve Taksim benzin servisleri işçileri iki hafta grev yaptılar.

— Teknik Personelin Personel Kanunu'ndaki intibaklar düzeltilmediği takdirde direnişe geçeceği açıklandı.

— Kasımpaşa tersanesinde çalışan işçiler yemek grevi yapıyorlar.

— Sivas'lı çöpçüler halkı sokakları temiz tutmaya davet etmek için yürüvüş yaptılar.

— Kayseri fırın işçilerinin grevi sona erdi.

— Çorum'a bağlı 52 köy halkı susuzluğu protesto etmek için Ankara'ya yürüyecekler.

— Sağlık personelinin önümüzdeki hafta direnişe başlayacağı açıklandı.

— Ankara'da seyyar satıcı, manav ve pazarcılar aracılara karşı boykot yaptılar.

— İstanbul'da 6500 fırın işçisi greve gidiyor.

— PTT işçileri direnişlerine ara verdiler.

— Sümerbank Viskoz Sanayii Fabrikasının 580 işçisi ücretlerinde artış isteği ile 33 gündür grev yapıyor.

— Ankara'da bakkal ve bayiler tekel maddeleri ve margarin yağları kârlarının yükseltilmesi için 3 günlük boykot yaparak dükkânları açmadılar.

— Çanakkale'de üç aydır aylıklarını alamayan 70 yol, su ve elektrik işçisi ücretlerini alana kadar sürdürecekleri direnişlerine başladılar.

— Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Müdürlüğün'de çalışan işçilerin grevleri devam ediyor.

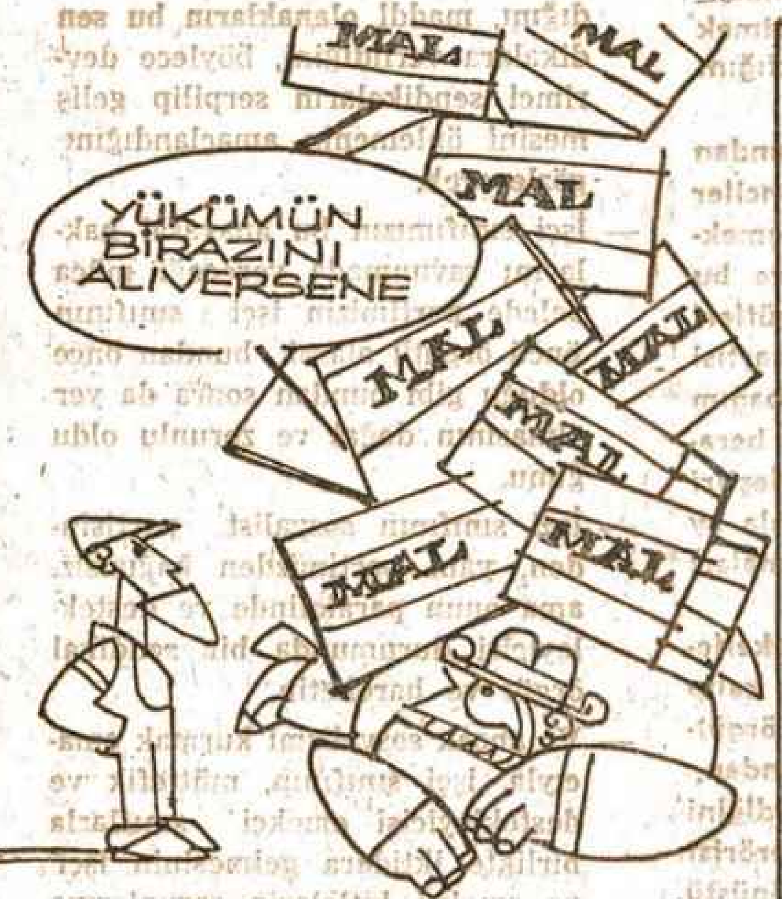
— Ankara'da kapıcılar, asgari ücretleri ödenmez, sosyal sigorta kayıtları yapılmazsa genel greve gidecekler.

— Yarımca Seramik Fabrikası'nın 1200 işçisi grev kararı aldı.

— Şoförler şehir içi ve şehirler arası yollarda yedek parçaları, akaryakıt zamlarını ve vergileri protesto için «Kontak kapama boykotu» yaparak iki gün çalışmadılar.

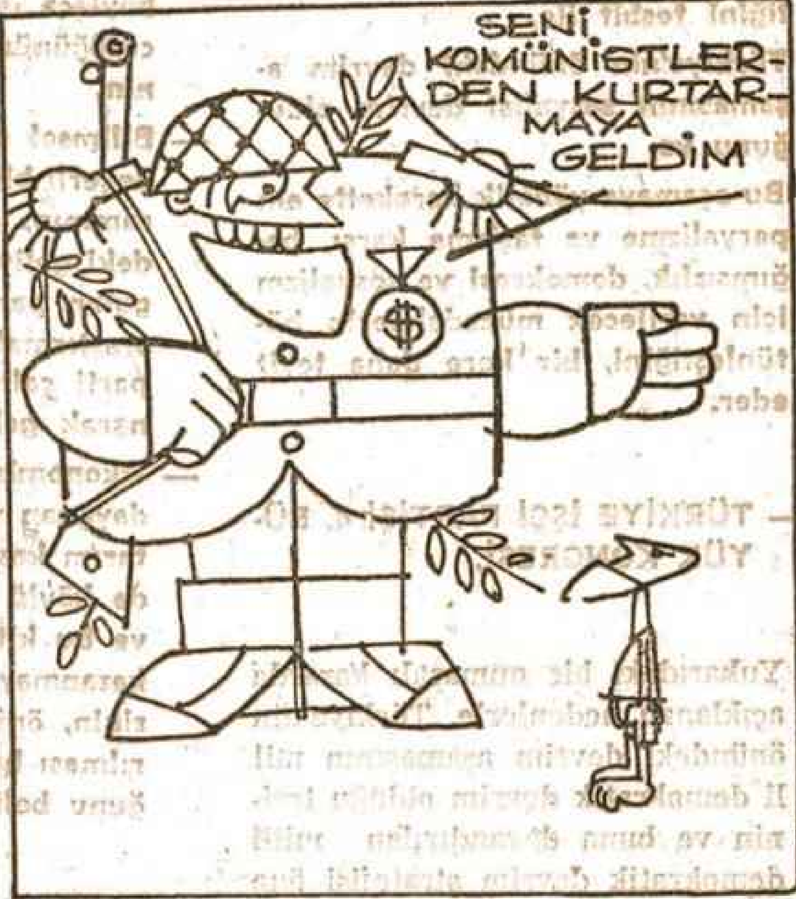
— Yutong Fabrikası'nın 250 işçisi geçtiğimiz günlerde fabrikayı işgâl etmişlerdir.

İŞÇİNİN ALFABESİ

1 — TEKELCİ KAPİTALİZMDE ENDÜSTRİNİN ÜRETİM GÜCÜ ARTTIĞI HALDE, HALKIN SATINALMA GÜCÜ AZALIR. ÜRETİLEN MALLARI SATAMAZ HALE GELEN KAPİTALİST, SİSTEMİN «BUHRAN VE DEPRESYON» DEDİĞİMİZ DÖNEMİNE GİRER.

2 — KAPİTALİST, KÂR ETMEK İÇİN İŞÇİYE MÜMKÜN OLDUĞU KADAR DÜŞÜK ÜCRET VERİR. FAKAT İŞÇİNİN, ÜRETTİĞİ MALI YİNE ONA SATABILMESİ İÇİN DE, İŞÇİYE ALIŞ GÜCÜNÜ SAĞLAMAK ÜZERE MÜMKÜN OLDUĞU KADAR YÜKSEK ÜCRET ÖDEMEK ZORUNDA KALIR. OYSA BUNUN İKİSİNİ BİRDEN YAPMAK MÜMKÜN DEĞİLDİR.

3 — BU ÇELİŞKİYİ GİDERMENİN KAPİTALİSTÇE TEK YOLU VARDIR. AŞIRI ÜRETİME KARŞI YETERSİZ TÜKETİMİN DOĞURDUĞU BUHRAN VE DEPRESYONDAN KURTULMAK İÇİN: SAVAŞ! İSTİLÂCI SAVAŞLAR VE SAVAŞ ENDÜSTRİSİ KAPİTALİST İÇİN TEK ÇIKAR YOL OLACAKTIR.

4 — BU KAPITALISTİN, KÂR İMKÂNINI GENİŞLETMEK, AYNI ORANDA ÜRETİM FAALİYETİNİ DEVAM ETTİRMEK İÇİN YABANCI PAZARLARI ZORLAMASI YOLU İLE OLACAKTIR. KENDİSİNE SÖMÜRGELER BULUR. BİR YANDAN DA BU ÜLKELERİN HAM MADDE KAYNAKLARINI SÖMÜRÜR. BÖYLELİKLE KAPİTALİZMİN EMPERYALİST DÖNEMİNE GİRİLİR.

(DEVAM EDECEK)

türkiye işçi partisinin 29-31 ekim günleri ankarada yapılan 4. büyük kongresinde alınan kararlar

1 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ

— Türkiye'nin en azından 60 yıldır demokratik devrim süreci içinde bulunduğunu,

— Türkiye'de demokratik devrimin başlıca amaçlarının, esas itibariyle gerçekleştirilmiş olduğunu,

— Hakim üretim ilişkilerinin kapitalist üretim ilişkileri olduğunu ve feodal üretim ilişkilerinin ülke çapında büyük ölçüde tasfiyeye uğrayarak, ancak belirli bölgelerde kalıntı halinde ve her geçen gün kapitalist üretim ilişkilerine dönüşerek devam ettiğini,

— Türkiye'de kapitalist gelişmenin emperyalizmin baskı ve sömürüsü altında dengesiz ve çarpık bir gelişme olduğunu ve bu nedenle de kalkınmayı yani belirli bir sürede Türkiye'yi çağdaş, en ileri ekonomik ve sosyal gelişme düzeyine ulaştırmayı gerçekleştiremiyeceğini,

— Millî Kurtuluş Savaşı sırasında siyasî bağımsızlık kazanıldığı hal de sosyalizm doğrultusunda bir kalkınmaya yönelip, iktisadî bağımsızlığın elde edilemediğini, ve bunun sonucu olarak siyasî bağımsızlıktan da büyük tavizler verildiğini,

— Bütün bu dönemde ve özellikle 1950 lerden itibaren kapitalistleşme sürecinin hızlandığını, gelişen burjuvazinin emperyalizmle bütünleşerek ülke içinde emperyalizmin toplumsal ittifak tabanının temel unsurunu oluşturduğunu,

— Bu nedenlerle de toplumsal yapının temel çelişkisi olan sermaye - emek çelişkisinin aynı zamanda emperyalist güçlerle anti - emperyalist güçler arasındaki çelişki ile çakıştığını, emperyalizme karşı siyasî bağımsızlık için mücadele ile sosyalizm için mücadeleyi tek bir bütün olan devrimci hareketin iki görüntüsünü teşkil ettiğini,

— Anti - emperyalist mücadelenin esasen kendisinde demokratik bir öz taşıdığını ve sosyalizm için mücadelenin zorunlu ve doğal olarak demokratik mücadeleyi de içerdiğini, bu nedenle de emperyalizme ve faşizme karşı, sosyalizm için mücadelenin bir bütün teşkil ettiğini tesbit ile,

— Türkiye'nin önündeki devrim aşamasının sosyalist devrim olduğunu ve,

— Bu aşamaya yönelik harekette emperyalizme ve faşizme karşı, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için verilecek mücadelelerin bütünleştiğini, bir kere daha teyit eder.

2 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Yukarıdaki bir numaralı kararda açıklanan nedenlerle, Türkiye'nin önündeki devrim aşamasının millî demokratik devrim olduğu tezinin ve buna dayandırılan millî demokratik devrim stratejisi önerisinin Türkiye için geçerli olmadığını,

— Millî Demokratik Devrim önerisinin ve hareketinin Türkiye'de kapitalizme ve burjuvaziye karşı mücadeleyi reddedip veya erteleyip devrimci sınıflar mücadelesinin hedefi olarak feodalizmi ve feodal artık toprak ağalarını göstermekle devrimci hareketi gerçek hedefinden saptırdığı, sınıf mücadelesini anti - kapitalist özünden boşalttığı ve böylece burjuvaziye taviz verdiği,

— Türkiye kapitalizmi, emperyalizm aşamasındaki dünya kapitalist sistemi ile bütünleştiğine ve emperyalizmin ülke içindeki toplumsal tabanını, feodal artık toprak ağaları sınıfından ziyade burjuvazi oluşturduğuna göre, millî demokratik devrim hareketinin emperyalizme karşı mücadeleyi baltaladığını,

— Eylem alanında da millî demokratik devrim hareketinin, hangi ad altında yürütülürse yürütülsün ve kendi içinde kaç guruba bölünürse bölünsün, Türkiye İşçi Partisi'ni yıkmak, dağıtmak, etkisiz hale getirmek maksadını artık hiç bir şüpheye yer bırakmayacak şekilde güttüğü konusunda kesin yargıya vararak, Türkiye için millî demokratik devrim aşamasını savunmanın Türkiye İşçi Partisi Üyeliği ile asla bağdaşmadığını beyan eder.

3 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ. 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Sosyalist mücadelenin ancak işçi sınıfının bağımsız siyasî örgütü tarafından yürütülüp başarıya ulaştırılabileceğini,

— Türkiye İşçi Partisi'nin, Türkiye İşçi Sınıfının iktidara yürüyen bağımsız siyasî örgütü olduğunu,

— Türkiye İşçi Sınıfının tarım proletaryasını da kapsadığını,

— Türkiye İşçi Partisi'nin, küçük köylülerin ve köylü - kentli diğer emekçi sınıfların hayati ihtiyaçlarına ve özlemlerine işçi sınıfı görüş açısından, yani bilimsel sosyalizm açısından, doğru ve gerçekçi çözümler önererek, bu sınıfların da ittifakını ve desteğini kazandığını,

— Parti programının bilimsel sosyalizm esaslarına dayanmasının ve parti hareketinin gelişmesinde oluşan görüşlerinde aynı doğrultuda olmasının partinin sosyalist niteliğinin başlıca kanıtları olduğunu göz önüne alarak,

— Partide işçi sınıfının ideolojik öncülüğünün daha da güçlendirilmesinin, bilimsel sosyalizmin parti kadrolarına öğretilmesi ve özümlenmesinin,

— Parti üyelerinin toplumsal bileşimi içinde, bilinçli işçi üye sayısı arttırılarak, partinin işçi hareketlerine daha etkin bir şekilde yön vermesinin, sağlanması ve böylece işçi sınıfının eylemsel öncülüğünün de gerçekleştirilmesinin,

— Bilimsel sosyalist ilkelere dayalı, değerli bir kılavuz olan parti programının, dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmeler, yeni bilimsel bulgular, parti birimlerinin yapacağı araştırmalar ve şimdiye kadarki parti çalışmaları ışığında ele alınarak geliştirilmesinin,

— Ekonomisi büyük ölçüde tarıma dayanan ve nüfusunun çoğunluğu tarım kesiminde bulunan Türkiye de köylü emekçilerin sorunlarına ve bu kitleleri sosyalist harekete kazanmaya özel bir önem verilmesinin, önümüzdeki aşamada başarılması başta gelen görevler olduğunu belirtir.

4 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Yukarıda belirtilen, işçi sınıfının örgütsel, politik, ideolojik ve eylemsel öncülüğünün gerçekleştirilmesi, küçük köylünün, diğer emekçi sınıfların ve devrimci aydınların parti politikasına ve eylemine kazandırılması için eğitim ve örgütlenme sorunlarının öncelikle ele alınmasını ve bu maksatla,

— Örgütlenme ve eylemle ilişkin ve bunlara dönük bir eğitim sisteminin planlanıp uygulanmasını,

— Eğitimin ve parti örgütlerinin ihtiyaçlarına cevap verebilmesi ve örgütlerin niteliklerine göre çeşitlendirilebilmesi için bilimsel örgüt araştırmalarının eğitim ve örgütlenme ile beraber planlanıp yürütülmesini,

— Aday üyelerin asil üyeliğe kabulünden önce bir eğitimden geçirilmesini ve görev verilerek sınanmasını,

— Üyelere hem teorik, hem eylem ve örgütlenme için gerekli pratik eğitimin, propaganda ve eyleme yöneltme eğitiminin somut sorunlardan ve üyelerin eğitim ihtiyaçlarından hareket ederek ve üyelerin eğitim sürecine faal bir şekilde katılmalarını sağlayarak verilmesini,

— Her üyenin mutlaka bir çalışma ekibinde görevlendirilmesini, görev almamış, sadece defterde kayıtlı üye bırakılmamasını,

— Çalışma ekiplerinin partinin fiili örgütlenme şemasında ilk ve temel örgüt birimleri olmasını,

— Yönetim organlarının direktifi altında çalışma ekiplerinin işçi ve emekçi kitlelerin çalışma ve yaşama yerlerine göre kademeleşerek örgütlenmesini ve yığınlar içinde propaganda, eyleme yöneltme çalışmalarının geliştirilmesinin ve böylece partinin kitleler içinde kökleşmesinin sağlanmasını,

— Ayrıca bütün zamanını ve enerjisini parti çalışmalarına hasredecek profesyonel kadrolar meydana getirmenin artık ertelenemiyecek bir sorun ve görev olarak belirdiğini,

— Merkez ve yerel örgütlerin sürekli ve süresiz yayınlar (dergi, gazete, broşür, bildiri) yapabilmeleri için çalışılmasını tesbit ile,

— Yeni seçilecek organların bu görevleri yerine getirmek üzere bütün imkanları zorlamasını ve kullanmasını ister.

5 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ. 4. BÜYÜK KONGRESİ

— Yukarıda belirtilen görevlerin ve çalışmaların yerine getirilebilmesi için partinin malî kaynaklarının artırılmasının gereğine işaret ederek,

— Her üyenin gelirinin en az yüzde birini partiye vermesini, taahhüt edilen parti ödeneklerinin mutlak surette ve muntazam olarak toplanmasını,

— Parti üyelerinden ve sempatizanlardan bağış toplama kampanyalarının sebatla ve sürekli şekilde yürütülmesini,

— Her türlü gelirler toplamının merkez organlarınca saptanacak belli bir yüzdesinin üst organlara gönderilmesini,

— Partinin gelişmesinin ve güçlenmesinin zorunlu şartı sayar.

6 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ

— Türkiye'nin doğusunda Kürt halkının yaşamakta olduğunu,

— Kürt halkı üzerinde baştan beri, hakim sınıfların faşist iktidarlarının zaman zaman kanlı zulüm hareketleri niteliğine bürünen, baskı, terör ve asimilasyon politikasını uyguladıklarını,

— Kürt halkının yaşadığı bölgenin, Türkiye'nin öteki bölgelerine oranla, geri kalmış olmasının temel nedenlerinden birinin, kapitalizmin eşitsiz gelişme kanununa ek olarak, bu bölgede kürt halkının yaşadığı gerçeğini göz önüne alan hakim sınıf iktidarlarının, güttükleri ekonomik ve sosyal politikanın bir sonucu olduğunu,

— Bu nedenle« Doğu Sorununu» bir bölgesel kalkınma sorunu olarak ele almanın, hakim sınıf iktidarlarının şoven miliyetçi görüşlerinin ve tutumunun bir uzantısından başka bir şey olmadığını,

— Kürt halkının Anayasal vatandaşlık haklarını kullanmak ve diğer tüm demokratik istek ve özlemlerini gerçekleştirmek yolundaki mücadelesinin bütün anti - demokratik, faşist, baskıcı, şoven - milliyetçi akımların amansız düşmanı olan partimiz tarafından desteklenmesinin olağan ve devrimci bir görev olduğunu,

— Kürt halkının gelişen demokratik istek ve özlemlerini ifade ve gerçekleştirme mücadelesi ile, işçi sınıfının ve onun öncü örgütü Partimizin öncülüğünde yürütülen sosyalist devrim mücadelesini tek bir devrimci dalga halinde bütünleştirmek için, Kürt ve Türk sosyalistlerinin parti içinde omuz omuza çalışmaları gerektiğini,

— Kürt halkına karşı uygulanan ırkçı - milliyetçi şoven burjuva ideolojisinin, partililer, sosyalistler ve bütün işçi ve diğer emekçi yığınlar arasında yerle bir edilmesini sağlamanın, partinin ideolojik mücadelesinin ve gelişmesinin temel ve devamlı bir davası olduğunu,

— Partinin kürt sorununa, işçi sınıfının sosyalist devrim mücadelesinin gerekleri açısından baktığını kabul ve ilân eder.

7 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Son yıllarda gençlik hareketlerinin dünyada ve yurdumuzda büyük bir yaygınlık kazandığını,

— Bugüne kadar gösterdiği gelişme ile gençlik hareketlerinin öğrenci hareketlerine münhasır kaldığını, bu nedenle de sınıfsal açıdan küçük burjuva bir nitelik taşıdığını,

— Bu niteliği dolayısiyle ilerici, anti - emperyalist bir hareketi oluşturduğunu ve bir kısım demokratik özlem ve istekleri dile getirdiğini kaydederek,

— Partimizin bu gençlik hareketlerini, bu niteliği ile her zaman desteklediğini ve destekleyeceğini ve iktidarın gençlik üzerindeki bütün baskılarına ve yürütmek istediğ oyunlarına karşı çıktığını ve çıkacağını,

— Ama bilimsel sosyalizm açısından gençlik hareketlerinin, öğrenciler dışında işçi, yoksul köylü, emekçi gençleri de kapsaması ve bu geniş kapsamlı gençlik örgütlerinin, gençlerin bir politik partisi olma niteliğini taşımayan, bağımsız, kitle örgütleri olmakla beraber, işçi sınıfı partisinin eleştiri ve önerilerine açık ve onunla aynı genel çizgide birleşik olmaları gerektiğini,

— Yurdumuzdaki gençlik hareketlerinin öğrencilere münhasır kalıp sözünü ettiğimiz nitelikte örgütlenmeleri oluşturamadığından, yozlaşma belirtileri gösterdiğini ve bir kısmıyla anarşist - terörist hatta faşizan hareketlere dönüştüğünü,

— Emperyalizmin ve egemen sınıflar ajanlarının ve kişisel liderlik ihtirasına kapılmış maceracıların etkisinin bu yozlaşmayı arttırdığını,

— Partimizin bu yozlaşmalara karşı ve emekçi kitlelerin demokratik mücadelelerini, işçi sınıfının sosyalist hareketini öğrenci - gençlik hareket ve örgütlerinin peşine takma çabalarına karşı mücadele vereceğini kesinlikle belirtir.

8 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 4. BÜYÜK KONGRESİ,

— Sendikal hareketin, işçi sınıfının kapitalist düzen içinde verdiği ekonomik mücadelenin somut, örgütlenmiş biçimi olduğunu ve sosyalist hareket açısından büyük bir önem taşıdığını,

— Sendikal hareketin, genel grev, sempati grevleri, protesto miting ve yürüyüşleri biçimlerine bürünerek gittikçe politik bir nitelik kazandığını ve bu politik oluşumun Türkiye Sendikacılığında da belirdiğini,

— Bu gün Türkiye'de bütün işçi sorunlarının toplu sözleşme mekanizması ile çözülebileceği ve sendika hareketinin partiler üstü yürümesi gereğini savunan sendikacılık anlayışı ve hareketi ile işçi sınıfı sorunlarının nihaî ve gerçek çözümünün politik iktidar yolundan geçtiği tezini savunan sendikacılık anlayışının ve hareketinin mücadele halinde olduğunu ve birinci anlayış ve hareketi egemen sınıfların, politik iktidarın ve emperyalist çevrelerin desteklediğini,

— Politik iktidar konusunda da mevcut kapitalist sistem çerçevesi içinde işçi sınıfına tavizler koparmayı öngören sosyal demokrat görüşle kapitalizmden sosyalizme geçmek amacıyla işçi sınıfının, müttefik ve destekleyicisi emekçi sınıflarla birlikte iktidara gelmesi görüşünün belirdiğini ve çatıştığını,

— Egemen sınıflarca 274 sayılı kanunda yapılan ve 275 sayılı kanunda da yapılması istenen değişikliklerle işçi sınıfının ekonomik mücadelesinde en önemli silah olan toplu sözleşme ve grev haklarının elinden alındığını işçilerin diledikleri sendikaya girme, dilediği zaman serbestçe ayrılma olanaklarının yok edilmek istendiğini, hakim sınıfların yönetimindeki sarı sendikalara imtiyaz tanındığını, maddî olanakların bu sendikalara verildiğini, böylece devrimci sendikaların serpilip gelişmesini önlemenin amaçlandığını gözleyerek,

— İşçi sınıfımızın bu anayasal haklarını savunmada vereceği mücadelede partimizin işçi sınıfının öncü örgütü olarak, bundan önce olduğu gibi bundan sonra da yer almasının doğal ve zorunlu olduğunu,

— İşçi sınıfının sosyalist partisinden, yani partimizden bağımsız, ama onun paralelinde ve destekleyicisi durumunda bir sendikal örgüt ve hareketin,

— Ve ancak sosyalizmi kurmak amacıyla, işçi sınıfının, müttefik ve destekleyicisi emekçi sınıflarla birlikte iktidara gelmesinin işçi ve emekçi kitlelerin sorunlarına geçerli çözümler getirebileceğini ve ülkeyi, gerçek bir sanayileşme, hızlı kalkınma yoluna sokarak kısa zamanda çağdaş, en ileri ekonomik ve sosyal gelişme düzeyine ulaştırabileceğini, bilimsel bir doğru olarak kabul eder.

KURTULUŞ YOLU ★ 15 günde bir çıkar ★ Sahibi: Can Açıkgöz ★ Sorumlu Müdür: Ahmet Hulusi Özturan ★ Yıl: 2, Sayı: 16 ★ İdare Merkezi: Yeni Eyüp yolu, Bilginler iş hanı, No. 23, Demirkapı, Rami - İstanbul ★ Yazışma adresi: P.K. 1 Rami - İstanbul ★ Dizgi ve tertip: Başaran Matbaası ★ Basıldığı yer: Tur Matbaası ★ Fiatı: 25 kuruş ★ Tarih: 23.11.1970.